

РЕШЕНИЕ

№ 1745

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8334** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл.АПК.

Образувано е по касационна жалба на А. Г. П. срещу решение № 174640 от 18.07.2017 , постановено по гр.д. № 51422/2014 г. на СРС, 44 с-в.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди, че СРС неправилно е изследвал доказателствата. Представената преписка е непълна. Не са били уважени негови доказателствени искания. Твърди, че с оспорената заповед е възстановено правото на собственост на наследниците на Т. Б. А.. Жалбоподателката твърди, че е наследник на Г. В. П., именно който е бил собственик на имота съгласно нот.акт.

Ответникът по жалбата – кметът на район „П.“, Столична община, оспорва касационната жалба. Твърди, че правилно СРС е приел, че оспорената заповед е съобразена с влезлия в сила план на новообразуваните имоти и предвиденото в него отреждане. Константна е практиката за това кои лица са правоимащи по § 4к ПЗР на ЗСПЗЗ, като тези въпроси се решават именно в производството по създаването и одобряването на плана на новообразуваните имоти и не могат да бъдат предмет на съдебен контрол в производството по оспорване на заповедп по § 4к, ал. 7 ПЗР на ЗСПЗЗ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни Е. Г. П., В. Г. П., Б. А. Б., Г. С. П., Б. И. Г., Н. И. Н. не взеха

становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна и доказана.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от СРС, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

Касаторът твърди, че СРС е допуснал процесуални нарушения, без обаче да сочи конкретни основания за това. Същевременно, съдът не установи процесуални нарушения.

Доколкото производството е по реда на глава дванадесета от Административно-процесуалния кодекс, то приложение следва да намери и чл. 220 от тази глава, предвиждащ забрана за нови фактически установявания – съдът следва да прецени прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени в обжалваното решение.

С оспореното в това производство решение на СРС - № 174640 от 18.07.2017 г., постановено по гр.д. № 51422/2014 г. на СРС, 44 с-в е отхвърлена жалбата на касаторите срещу заповед № РД-64-09/26.06.2014 г. на кмета на район „П.“, Столична община.

В това решение съдът е приел за установено, че с оспорената пред него заповед № РД-64-09/26.06.2014 г. на кмета на район „П.“, Столична община е възстановено правото на собственост на наследниците на Т. Б. А. върху новообразуван имот извън строителните граници с идентификатор 14831.6505.608, местност „Терасите“, землище на [населено място], [населено място], с площ от 1300 кв.м. Заповедта е издадена въз основа на план на новообразуваните имоти за местността, одобрен със заповед № РД-15-330/2.11.2005г. на Областния управител на област С.-град. В частта ѝ, касаеща имот с идентификатор 14831.6505.608, не се съдържат данни в преписката да са подавани жалби. Жалбоподателите също не излагат твърдения да са обжалвали заповедта в тази част, поради което е направен извод, че планът в тази част следва да се счита влязъл в сила.

Видно от представена извадка от регистъра на собствеността към плана на новообразуваните имоти имот с идентификатор 14831.6505.608, е отреден на Т. Б. А. въз основа на решение № 3131/6.04.1993г. на ПК – Л., общ. П., като същият е с посочена площ от 1300 кв.м., находящ се в местност „Терасите“, землище на [населено място]. Посочената в т. 3 от решението на ПК нива с площ от 1500 дка в местност „Ш.“, землище на [населено място] е идентифицирана в помощния план като бивш имот с идентификатор 14831.6505.608 с площ от 1507 кв.м., който попада върху имоти с пл. № № 561, 562, 607, 608 и път. Съгласно съставената таблица за обезщетение на собствениците, имот с пл. № 608 с площ от 1300 кв.м. е отреден за възстановяване на Т. Б. А., съответно в кадастралния регистър към плана на

новообразуваните имоти е записан на негово име.

От представения по делото нотариален акт № 12, том I-2, рег.№ 604, нот.дело № 104/1999г. е прието, че се установява, че по отношение на реална част с площ 600 кв.м. от имот с пл. № 608 в местност „Ш.“, землище на [населено място], Г. В. П. е бил признат за собственик на основание § 4а, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Видно от удостоверение за наследници, същият е починал на 21.02.2005г., като е оставил за наследници по закон жалбоподателите А. Г. П. – негова съпруга, и В. и Е. Г. П. - негови дъщери.

При тази фактическа обстановка съдът е приел, че оспорената заповед № РД-64-09/26.06.2014 г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на делегираните му правомощия със заповед № РД-09-3440/18.06.2008г. на кмета на Столична община, в предписаната от закона форма и с установеното в закона задължително съдържание - в нея са описани местоположението, границите и съседите на имота, правото на собственост върху който се възстановява, посочени са правните и фактическите основания за издаването ѝ. Атакуваната заповед е съобразена с предвиденото с влезлия в сила план на новообразуваните имоти отреждане на имота, който се възстановява с нея. В нея са отразени характеристиките на новообразуван имот съобразно тези според плана на новообразуваните имоти, като възстановяването на правото на собственост е извършено в полза на правоимащи лица по § 4б от ПЗР на ЗСПЗЗ, които фигурират като собственици в регистъра към плана. Със заповедта не могат да се променят лицата, посочени в регистъра на собствеността към плана на новообразуваните имоти, тъй като въпросът за правото на ползвателите на имоти по силата на актовете, изброени в § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, да придобият собствеността върху ползваната земя, се поставя в производството по създаването и одобряването на плана. Затова и възраженията на жалбоподателите, мотивирани с наличието на титул за собственост на същия имот, не са от естество да обосноват незаконосъобразност на атакуваната заповед, след като тя съответства на отразеното в плана относно този имот и няма данни за обжалването му по реда на § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Правата си жалбоподателите е следвало да защитят по реда на оспорването на плана на новообразуваните имоти или евентуално да търсят промяна в него, след проведено исково производство по общия ред в случай на спор за материално право.

Настоящият състав на АССГ споделя по принцип правните изводи на СРС. Същевременно обаче, следва да се има предвид това, че двете групи наследници – на Т. Б. и на Г. П., твърдят че се легитимират като собственици на част от имот, предмет на оспорения акт, въз основа на различни фактически състави. Безспорно се установява, че на едната група наследници е признато право на възстановяване по реда на ЗСПЗЗ с решението от 1993 г., цитирано по-горе. В това решение /т. 3/ изрично е посочено, че нивата от 1,500 дка в м. Ш. попада под разпоредбите на §4 ЗСПЗЗ. Същевременно, по отношение на другата група наследници – П., са представени достатъчно доказателства, които, евентуално, биха били основание за права, произтичащи от §4 ПЗР на ЗСПЗЗ.

При подаване на заявлението си вх. № 9400-2109/15.7.2014 г. В. Г. П. е заявила претенциите си върху част от процесния имот, на посоченото основание, поискала е „да бъде отразена собствеността“, както и да ѝ бъде указан реда, по който следва да се направи. При това положение и по арг. от чл. 30, ал. 2 АПК административният орган е следвало да укаже на П. правната ѝ възможност да поиска защита на претендираните от нея права по реда на § 4к, ал. 8 ПЗР на ЗСПЗЗ, като поиска изменение на влязъл в

сила план на новообразуваните имоти в посочените там хипотези:

1. (изм. - ДВ, бр. 99 от 2002 г.) когато помощният план, въз основа на който е изработен, съдържа съществени непълноти или грешки; при спор за материално право заинтересуваните лица осъществяват правата си по съдебен ред;
2. когато планът съдържа явна фактическа грешка;
3. когато планът е изработен при съществени закононарушения, освен ако има влязло в сила решение на съда или планът е приложен;
4. по предложение на съда по дела за делба на имоти;
5. със съгласието на всички пряко заинтересувани собственици.....

При наличие на постановена влязла в сила заповед на кмета, каквато е процесната, с нея се възстановява, съответно – се придобива на правото на собственост върху новообразуваните имоти, на основание арг. от § 4к, ал. 7 ПЗР. В случай, че тя остане в сила, се поставя въпросът дали и по какъв начин касаторката би могла да защити претендираните от нея права при наличие на спор за материално право, какъвто по делото безспорно се установява. Ето защо настоящият състав намира, че следва да бъде отменена оспорената заповед. Делото следва да се върне като преписка на кмета на район П. за изпълнение на задълженията по чл. 30, ал. 2 АПК като се укаже правната възможност на касаторката да поиска защита на претендираното от нея право на собственост, вкл. и да се даде подходящ срок за това.

Ето защо и при извършване на служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 АПК съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 174640 от 18.07.2017 , постановено по гр.д. № 51422/2014 г. на СРС, 44 с-в.

ОТМЕНЯ заповед № РД-64-09/26.06.2014 г. на кмета на район „П.“, Столична община.

Връща преписката на кмета на район „П.“, Столична община за изпълнение на указанията съобразно мотивировъчната част на решението.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.